

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z jeho předsedy JUDr. Zdeňka Bureše a soudců JUDr. Evy Gregorové a JUDr. Josefa Růžičky ve věci žalobce: **Raiffeisenbank a.s.**, se sídlem v Praze 4, Hvězdova 1716/2b, IČ 29240901, zast. JUDr. Pavlínou Fojtíkovou, Ph.D., advokátkou, se sídlem v Praze 4, Pobočná 1395/1, proti žalovanému: **M.H.**, nar. XXXXX, bytem XXXXX, XXXXX, zast. Mgr. Ondřejem Malinou, advokátem, se sídlem v Praze 7, Komunardů 36, o zaplacení částky 610.290,70 Kč s příslušenstvím, o odvolání žalovaného proti rozsudku Okresního soudu ve Žďáru nad Sázavou ze dne 9.12.2014, č. j. 14 C 230/2013-49 vydanému jako rozsudek pro zmeškání,

t a k t o :

Rozsudek soudu prvního stupně *s e m ě n í* tak, že rozsudek pro zmeškání se nevydává.

O d ů v o d n ě n í :

Okresní soud ve Žďáru nad Sázavou jako soud prvního stupně vydal ve věci rozsudek dne 4.12.2014, č. j. 14 C 230/2013-49, jenž byl vydán jako rozsudek pro zmeškání, jímž rozhodl tak, že žalovaný je povinen zaplatit žalobci do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku částku 610.290,70 Kč s úrokem z prodlení ve výši 7,75 % ročně z částky 553.937,39 Kč od 25.5.2012 do zaplacení a se smluvním úrokem ve výši 16 % ročně z částky 553.937,39 Kč od 25.5.2012 do zaplacení (výrokem č. I) a dále rozhodl, že žalovaný je povinen zaplatit žalobci k rukám právního zástupce žalobce do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku na náhradě nákladů řízení částku 74.175 Kč (výrokem č. II).

Své rozhodnutí odůvodnil soud prvního stupně těmi skutečnostmi, že návrhem na vydání elektronického platebního rozkazu ze dne 17.12.2012 se žalobce domáhal po žalovaném zaplacení částky ve výši 610.290,70 Kč s příslušenstvím.

Žalobu odůvodnil tím, že mezi žalobcem a žalovaným došlo dne 29.6.2011 k uzavření smlouvy o úvěru Optimální splátka č. 1352259, na základě které byl žalobcem žalovanému poskytnut spotřebitelský úvěr. Nedílnou součástí smlouvy o úvěru jsou Obchodní podmínky pro osobní úvěry žalobce (dále jen "Obchodní podmínky") a Všeobecné obchodní podmínky žalobce (dále jen "VOP"). Žalovaný podpisem stvrdil, že se s podmínkami seznámil a souhlasí s nimi. Žalobce poskytl na základě výše uvedené smlouvy žalovanému dne 29.6.2011 úvěr ve výši 568.504 Kč. Dle smlouvy o úvěru se žalovaný zavázal plně splatit úvěr, úroky, poplatky, náklady a výlohy banky vzniklé v souvislosti s poskytnutým úvěrem. Poplatky související s úvěrem jsou součástí měsíčních splátek úvěru. Žalovaný byl povinen splácet úvěr v 55 pravidelných měsíčních splátkách vždy k 20.dni v měsíci počínaje 20.7.2011 a konče 20.2.2016 včetně. Výše splátky byla dohodnuta na 15.687 Kč a je tvořena anuitou ve výši 15.662 Kč a poplatkem za měsíční správu úvěru ve výši 25 Kč. Svou povinnost splácet úvěr řádně a včas podle smluvených podmínek však žalovaný počínaje dnem 20.11.2011 nesplnil. Žalobce vyzýval žalovaného k úhradě dlužné částky, ale žalovaný i přes upomínky svou povinnost splatit úvěr řádně a včas nesplnil. S ohledem na skutečnost, že žalovaný ani na výzvy žalobce k zaplacení dlužných splátek nesjednal nápravu a neuhradil dlužné částky, došlo k porušení smlouvy o úvěru. Žalobce následně pohledávku ze smlouvy o úvěru prohlásil za okamžitě splatnou, o čemž byl žalovaný informován dopisem žalobce nazvaným prohlášení o okamžité splatnosti, který byl žalovanému zaslán dne 24.5.2012. Prohlášením o okamžité splatnosti se jistina ve výši 553.937,39 Kč, včetně smluvního úroku ve výši 48.215,99 Kč, úroku z prodlení v zákonem stanovené výši z dlužných splátek do data zesplatnění ve výši 7.937,32 Kč a poplatků ve výši 200 Kč stala okamžitě splatnou.

Podáním ze dne 22.8.2013 pak žalobce svou žalobu doplnil a rozšířil o požadavek na úhradu smluvního úroku z prodlení. Dále uvedl, že požaduje po žalovaném uhrazení nesplacené části jistiny ve výši 553.937,39 Kč, když žalobce poskytl žalovanému úvěr v celkové výši 568.504 Kč a žalovaný uhradil na splátky jistiny pouze 14.566,61 Kč. Požadované poplatky ve výši 200 Kč odpovídají součtu jednotlivých poplatků účtovaných žalobcem (jde o osm poplatků za správu úvěru v měsíční výši 25 Kč od října 2011 do května 2012. Obchodní úroky ve výši 48.215,99 Kč představují splátku úroků v rámci měsíční anuity. Žalobce tuto položku požadoval z důvodu neuhrazení splátek splatných v říjnu 2011 až květnu 2012 (při úrokové sazbě 16 % ročně z částky 553.937,39 Kč od 21.10.2011 do 17.5.2012). Úrok z prodlení v kapitalizované výši 7.937,32 Kč představuje zákonný úrok z prodlení s uhrazením splátek ve

výši 14.801 Kč vždy od každého 21. dne v měsíci, počínaje splátkou splatnou v říjnu 2011 a konče splátkou splatnou v dubnu 2012, do 23.5.2012, a dále splátky ve výši 14.801 Kč od 21.9.2011 do 17.10.2011.

Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že neuznává celkovou výši žalované částky a celkovou výši nákladů řízení. Podrobnější zdůvodnění žalovaný neuvedl.

K průběhu řízení soud prvního stupně uvedl, že předvolání k jednání bylo žalovanému řádně doručeno dne 21.11.2014 vhozením do domovní schránky na adrese trvalého pobytu. Vzhledem k tomu, že se žalovaný k jednání nedostavil a včas nepožádal z důležitého důvodu o odročení, soud projednal a rozhodl věc bez přítomnosti takového účastníka, vycházející z obsahu spisu a z provedeného dokazování. Žalobce při jednání dne 9.12.2014 navrhl vydání rozsudku pro zmeškání.

Za citace ust. § 153b odst. 1 o.s.ř. a ust. § 153b odst. 3 o.s.ř. soud k uvedenému uvedl, že žalovanému bylo doručeno předvolání k prvnímu jednání ve věci dne 21.11.2014, tedy více než deset dnů přede dnem jeho konání, přičemž byl upozorněn, že jestliže se k němu bez důvodné a včasné omluvy nedostaví, může být vynesena rozsudek pro zmeškání. Žalovaný se však bez omluvy k prvnímu nařízenému jednání ve věci nedostavil.

Protože byly splněny předpoklady pro vydání rozsudku pro zmeškání, soud podle ustanovení § 153b odst. 1 o. s. ř. vynesl rozsudek pro zmeškání, kterým žalobě zcela vyhověl, přičemž tvrzení žalobce obsažená v žalobě o skutkových okolnostech, týkajících se sporu, vzal za nesporná.

Žalobcem tvrzený nárok byl přezkoumatelný, byl po právu, žalovaný sjednal se žalobcem smlouvu o úvěru, podle které mu žalobce poskytl možnost čerpat úvěr, a žalovaný se zavázal vrátit poskytnuté peněžní prostředky a zaplatit z nich úrok. Žalovaný svůj díl závazku nesplnil, dostal se do prodlení s plněním svého peněžitého závazku; žalobce následně požadoval po žalovaném uhrazení celé nesplacené části úvěru s příslušenstvím. Právní posouzení nároku se opírá o ustanovení § 261 odst. 3 písm. d), a § 497 a násl. zákona č. 513/1991 Sb., obchodního zákoníku, účinného do 31.12.2013, a o ustanovení § 517 odst. 2 zákona č. 40/1964 Sb., občanského zákoníku, účinného do 31.12.2013.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto dle ustanovení § 142 odst. 1 o.s.ř., dle kterého soud přiznal zcela úspěšnému žalobci, zastoupenému advokátem, na náhradě nákladů řízení celkem částku 74.175 Kč.

Proti tomuto rozsudku soudu prvního stupně podal včasné odvolání žalovaný podáním ze dne 5.1.2015, v němž s jeho vydáním nesouhlasil, namítal, že v daném případě nebyly dány podmínky pro jeho vydání. K tomu namítal, že rozsudek soudu prvního stupně byl vydán za situace, kdy žalovaný se nedostavil k prvnímu jednání, které bylo ve věci nařízeno na den 9.12.2014, a protože předvolání k tomuto jednání bylo podle závěru soudu žalovanému řádně doručeno dne 21.11.2014 vhozením do domovní schránky, a protože při tomto jednání navrhl žalobce vydání tohoto rozsudku, soud tak měl za splněny podmínky pro vydání rozsudku pro zmeškání, s čímž však žalovaný nesouhlasí.

Žalovaný v odvolání namítal, že postup soudu byl nesprávný, neboť mu nebylo předvolání k jednání doručeno dne 21.11.2014 a ani nikdy později, žalovaný se tak vůbec

nedozvěděl o tom, že se jednání soudu uskutečnilo a vydání rozsudku pro zmeškání tak pro něj bylo překvapením. Soud prvního stupně nařídil první jednání ve věci na den 18.11.2014, k tomuto jednání se žalovaný nemohl dostavit ze zdravotních důvodů a zaslal soudu včas omluvu a požádal o odročení jednání.

V odvolání dále žalovaný namítal, že si je zcela jistý, že ode dne 14.11.2014 do 9.12.2014 mu nebyla soudem doručena žádná písemnost do vlastních rukou. Pokud, jak uvedl soud prvního stupně v napadeném rozsudku, bylo předvolání k jednání (zřejmě společně s vyrozuměním o odročení jednání, původně nařízeného na den 18.11.2014) doručeno žalovanému dne 21.11.2014 vhozením do jeho domovní schránky, muselo by toto předvolání být nejpozději ode dne 11.11.2014 uloženo na poště. To je však velice nepravděpodobné s ohledem na to, že žalovaný požádal teprve dne 14.11.2014 o odročení jednání nařízeného na 18.11.2014, z čehož má žalovaný za zcela zřejmé, že soud prvního stupně nedoručil žalovanému předvolání k odročenému prvnímu jednání řádně ve věci do vlastních rukou. Z těchto důvodů navrhoval, aby byl napadený rozsudek změněn tak, že rozsudek pro zmeškání se nevydává.

Z obsahu předloženého spisu se nepodává, že by se žalobce k odvolání žalovaného písemně vyjadřoval.

K projednání odvolání žalovaného proti shora uvedenému rozsudku soudu prvního stupně, vydanému jako rozsudek pro zmeškání, nařídil Krajský soud v Brně jako soud odvolací jednání na den 29.6.2016. V obsílce na uvedené jednání současně uvedl, že předmětem jednání nebude žádné dokazování, ale pouze posouzení podmínek pro vydání rozsudku pro zmeškání ze strany soudu prvního stupně, účast na tomto jednání proto není potřebná.

Z účasti na jednání se omluvili oba účastníci, zástupce žalobce podáním ze dne 27.6.2016, zástupce žalovaného podáním ze dne 28.6.2016.

Krajský soud v Brně jako soud odvolací na základě včasného odvolání žalovaného přezkoumal podmínky pro vydání rozsudku pro zmeškání ze strany soudu prvního stupně, stejně jako řízení jeho vydání předcházející a učinil ve věci následující zjištění a právní závěry:

Z předloženého spisu vyplývá, že návrhem ze dne 17.12.2012 se domáhal žalobce po žalovaném zaplacení částky 610.290,70 Kč, to v souvislosti se Smlouvou o úvěru Optimální splátka ze dne 29.6.2011 č. 1352259, na jejímž základě poskytl žalobce žalovanému spotřebitelský úvěr, a to v rozsahu částky 568.504 Kč, úvěr byl na žádost žalovaného převeden na jeho účet. V návrhu dále žalobce uváděl, že se ve smlouvě žalovaný zavázal plně splatit úvěr, úroky, poplatky, náklady a výlohy, žalovaný byl povinen úvěr splácet v 55 pravidelných měsíčních splátkách ve výši 15.687 Kč měsíčně ve složení uvedeném v návrhu, žalovaný však počínaje dnem 20.11.2011 přestal své sjednané povinnosti ve smlouvě plnit řádně a včas, a z těchto důvodů byl žalobce nucen prohlásit ve smyslu smluvních ujednání pohledávku ze smlouvy za okamžitě splatnou, o čemž byl žalovaný informován. Dluh tak činí na jistině částku 553.937,39 Kč smluvní úrok 48.215,99 Kč, úrok z prodlení částku 7.937,32 Kč a poplatky částku 200 Kč.

Z obsahu spisu vyplývá, že žalovaný měl v době doručování elektronického platebního rozkazu vydaného soudem prvního stupně dne 17.1.2013 pod č. j. EPR 92581/2012-7 evidovanou adresu bydliště XXXXX. Zmíněný platební rozkaz převzal žalovaný na této adrese dne 7.2.2013, podal proti němu dne 22.2.2013 blíže neodůvodněný odpor. Tento odpor doplnil dalším podáním ze dne 21.3.2013 tak, že neuznává celkovou výši žalované částky a celkovou výši uplatněných nákladů řízení. Ze spisu vyplývá, že Městský soud v Brně, jemuž byla žaloba adresována, usnesení č.j. 116 C 18/2013 – 21 ze dne 2.4.2013 vyslovil svoji místní nepříslušnost a věc postoupil Okresnímu soudu ve Žďáru nad Sázavou, jenž vyzval žalobce k doplnění žaloby, na což reagoval žalobce podáním ze dne 22.8.2013.

Ze spisu dále vyplývá, že soud prvního stupně nařídil ve věci jednání na den 18.11.2011, z obsahu doručky se zeleným pruhem, typ III., založené ve spisu vyplývá, že tato zásilka byla žalovanému vložena do domovní schránky dne 29.7.2014 na adrese XXXXX. Z účasti na tomto jednání se žalovaný omluvil podáním ze dne 14.11.2014, to ze zdravotních důvodů, jež doložil rozhodnutím o dočasné pracovní neschopnosti.

Součástí spisu je úřední záznam o odročení jednání z důvodu žádosti žalovaného na den 9.12.2014. Z obsahu pokynu vyplývá, že žalovaný byl na jednání obeslán doručenkou, jež není řádně čitelná (vlastnoruční záznam), z jejího obsahu v této souvislosti vyplývá, že tato písemnost byla žalovanému opět zasílána doručenkou typu III. (vzor 48-jednání dne 9.12.2014). Z obsahu této doručky vyplývá, že ta nebyla žalovaným osobně převzata, byla vložena do domovní schránky užívané žalovaným dne 21.11.2014 v 10:00 hodin poštovní doručovatelkou L.C., je opatřena otiskem pošty stejného data.

Z obsahu protokolu o tomto jednání ze dne 9.12.2014 vyplývá, že na jednání se dostavila zástupkyně žalobce JUDr. Pavlína Fojtková, žalovaný přítomen nebyl, v protokolu je uváděno - doručení vykázáno 21.11.2014 – nikdo, neomluven, z obsahu protokolu se dále podává, že soud prvního stupně četl listiny, jež jsou obsahem tohoto protokolu, na to přítomná zástupkyně žalobce navrhla vydání rozsudku pro zmeškání, tomuto jejímu návrhu soud prvního stupně vyhověl a na jednání vyhlásil zmiňovaný rozsudek pro zmeškání.

Dle ust. § 153b odst. 1 o.s.ř., zmešká-li žalovaný, kterému byly řádně doručeny do vlastních rukou (§ 49) žaloba a předvolání k jednání nejméně 10 dnů přede dnem, kdy se jednání má konat, a který byl o následcích nedostavení se poučen, bez důvodné a přesné omluvy první jednání, které se ve věci konalo, a navrhne-li to žalobce, který se dostavil k jednání, pokládají se tvrzení žalobce o skutkových okolnostech, týkajících se sporu, za nesporná, a na tomto základě může soud rozhodnout o žalobě rozsudkem pro zmeškání.

Dle ust. § 49 odst. 1 o.s.ř. do vlastních rukou se doručují písemnosti, u nichž tak stanoví zákon nebo nařídí-li tak soud.

Dle odst. 2 cit. zák. ust. nezastihl-li doručující orgán adresáta písemnosti, písemnost uloží a adresátu zanechá vhodným způsobem písemnou výzvu, aby si písemnost vyzvedl. Nelze-li zanechat výzvu v místě doručování, vrátí doručující orgán písemnost odesílajícímu soudu a uvede, ve který den nebyl adresát zastížen. Odesílající soud vyvěsí na úřední desce výzvu k vyzvednutí písemnosti u soudu.

Dle odst. 4 cit. zák. ust. nevyzvedne-li si adresát písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla připravena k vyzvednutí, považuje se písemnost posledním dnem této lhůty za doručenu,

i když se adresát o uložení nedozvěděl. Doručující orgán po marném uplynutí této lhůty vhodí písemnost do domovní nebo jiné adresátem užívané schránky, ledaže soud i bez návrhu vyloučí vložení písemnosti do schránky. Není-li takové schránky, písemnost se vrátí odesílajícímu soudu a vyvěsí se o tom sdělení na úřední desce soudu.

Z obsahu předloženého spisu tak vyplývá, že soud prvního stupně sice nařídil první jednání ve věci na den 18.11.2014, to se však nekonalo - bylo odročeno na den 9.12.2014, uvedené jednání dne 9.12.2014 tak bylo prvním jednáním ve věci, jež se uskutečnilo a na tomto jednání mohl soud prvního stupně, při splnění všech předpokladů, jež vyžaduje zákon, rozhodnout ve věci případně dle svého uvážení rozsudkem pro zmeškání.

Jak vyplývá z obsahu doručanky se zeleným pruhem, jíž byla žalovanému zasílána obsílka na jednání 9.12.2014 vyplývá, že se jednalo o doručenku vzoru III., již použití této doručanky nezaručovalo, že budou splněny zákonné předpoklady doručení obsílky žalovanému na jednání soudu prvního stupně ve smyslu ust. § 49 a násl. o.s.ř., neboť obsahem tohoto ustanovení je, že není-li žalovaný jako adresát uvedené soudní písemnosti poštou přímo zastižen při doručování, tato zásilka (obsílka na uvedené jednání) se žalovanému uloží na poště a žalovanému se o tom poštou zanechá zpráva. Teprve poté, když si žalovaný nevyzvedne tuto obsílku ve stanovené lhůtě na poště, nastává fikce doručení uvedené písemnosti a lze uvažovat o řádném obeslání žalovaného na jednání soudu prvního stupně. V daném případě však předmětná písemnost nebyla žalovaným osobně převzata, byla vložena do schránky, nebyla tedy žalovanému na poště ukládána, ale byla mu pouze vhozena do schránky, nebyl tak zachován zákonný postup předpokládaný ust. § 49 odst. 1 a násl. o.s.ř. (§ 153 b odst. 1 a násl. o.s.ř.), což vede k závěru, že v daném případě nebyly splněny všechny zákonné povinnosti, jež předpokládá občanský soudní řád pro vydání rozsudku pro zmeškání. Z těchto důvodů Krajský soud v Brně jako soud odvolací změnil žalovaným napadený rozsudek tak, že rozsudek pro zmeškání se nevydává, tento měnící výrok má samozřejmě dopad i na výrok č. II rozsudku soudu prvního stupně o náhradě nákladů řízení.

O náhradě nákladů odvolacího řízení odvolací soud nerozhodoval, tyto náklady posoudí a rozhodne o nich soud prvního stupně v rozhodnutí, jímž se řízení ve věci skončí (§ 151 odst. 1 o.s.ř.).

Důsledkem vydání měnícího rozsudku ze strany soudu prvního stupně je to, že soud prvního stupně bude v řízení o žalobcem uplatněném nároku pokračovat, tento návrh projedná za odpovídajícího procesního postupu a o takto uplatněných nárocích znovu rozhodne.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí je přípustné dovolání, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodnutí dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně, anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak. Dovolání je možno podat k Nejvyššímu soudu České republiky do dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí u Okresního soudu ve Žďáru nad Sázavou.

Brno 29. červen 2016

Za správnost vyhotovení:
Renata Spötzová

JUDr. Zdeněk Bureš v.r.
předseda senátu